

În perioada tranzitorie de maximum cinci ani de la aderarea Bulgariei la Uniunea Europeană, condițiile de acces al studenților bulgari pe piața forței de muncă dintr-un alt stat membru nu pot fi mai restrictive decât cele aplicabile studenților din țări terțe

Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Bulgariei și a României în Uniunea Europeană¹ prevede că accesul resortisanților bulgari pe piața forței de muncă din statele membre este reglementat, în perioada tranzitorie care se poate întinde până la expirarea perioadei de cinci ani de la data aderării, prin măsuri de drept intern sau prin măsuri rezultate din acorduri bilaterale. Cu toate acestea, același protocol consacră principiul preferinței pentru cetățenii Uniunii. Astfel, statele membre sunt obligate, făcând abstracție de măsurile adoptate în perioada tranzitorie, să acorde un tratament preferențial, în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă, resortisanților statelor membre în comparație cu lucrătorii din țări terțe.

Domnul Sommer, resortisant austriac, a solicitat în ianuarie 2008 o autorizație de angajare pentru un resortisant bulgar care studia în Austria și care se afla în această țară de mai bine de un an. Angajatorul dorea să îl angajeze pe acest student ca șofer cu un timp de lucru de 10,25 ore pe săptămână și cu o remunerație de 349 de euro brut pe lună. Acesta trebuia să efectueze livrări nocturne la Viena.

Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien (biroul regional al Oficiului de Muncă și de Ocupare a Forței de Muncă din Viena, Austria) a respins această cerere cu motivarea că numărul maxim de lucrători străini, stabilit la 66 000 pentru landul Viena, fusese deja depășit cu 17 757 de lucrători străini suplimentari. Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria), sesizată cu litigiul, a constatat că, potrivit reglementării austriece privind încadrarea în muncă a cetățenilor străini, o autorizație de angajare putea fi eliberată numai dacă situația și evoluția pieței forței de muncă permiteau angajarea lucrătorului străin și dacă nu se opuneau interese publice sau economice majore. În plus, în cazul depășirii numărului maxim de cetățeni străini angajați stabilit de reglementarea austriacă, eliberarea autorizației de angajare era condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe suplimentare. De asemenea, instanța menționată precizează că examinarea situației și a evoluției pieței forței de muncă trebuie efectuată sistematic, nu numai în cazuri excepționale. Astfel, aceasta solicită Curții de Justiție să stabilească dacă o astfel de reglementare este compatibilă cu dreptul Uniunii.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea subliniază în primul rând că, la data faptelor din speță, condițiile de acces al studenților bulgari pe piața forței de muncă nu pot fi mai restrictive decât cele aplicabile studenților din țări terțe. Astfel, în conformitate cu clauza de preferință prevăzută de protocolul de admitere, resortisanții bulgari trebuie să beneficieze nu numai de aceleași condiții de acces pe piața forței de muncă din statele membre cu cele acordate resortisanților unor țări terțe, ci și de un tratament preferențial în raport cu aceștia din urmă.

În al doilea rând, Curtea arată că legislația austriacă rezervă resortisanților bulgari un tratament mai restrictiv decât cel acordat resortisanților țărilor terțe.

¹ Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Republicii Bulgaria și a României în Uniunea Europeană (JO 2005, L 157, p. 29).

Astfel, potrivit dreptului Uniunii², după primul an de ședere a studentului resortisant al unei țări terțe, statul membru gazdă poate invoca situația pieței forței de muncă din acel stat membru numai în cazuri excepționale și cu condiția ca măsurile preconizate în acest scop să fie justificate și proporționale cu scopul urmărit.

Or, reglementarea austriacă impune o examinare sistematică a pieței forței de muncă și prevede că eliberarea unui permis de angajare este autorizată numai atunci când postul vacant care trebuie ocupat de resortisantul străin nu este accesibil unui cetățean al acelui stat membru sau unui resortisant străin disponibil pe piața forței de muncă. Prin urmare, reglementarea menționată impune luarea în considerare a situației pieței forței de muncă fără a fi necesar să se demonstreze existența unei situații excepționale care să justifice această luare în considerare.

În ceea ce privește dispoziția din reglementarea austriacă potrivit căreia, în cazul depășirii numărului maxim de cetățeni străini angajați stabilit pentru landuri, eliberarea unei autorizații de angajare resortisanților unor țări terțe este condiționată, pe lângă examinarea sistematică a stării și a evoluției pieței forței de muncă, de aplicarea unor criterii suplimentare, Curtea precizează că, de vreme ce dreptul Uniunii se opune unei astfel de examinări sistematice, acesta exclude cu atât mai mult măsurile naționale și mai restrictive.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

² Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (JO L 375, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 94).